

С Т А Н О В И Ш Е

на съдията ПЕНЧО ПЕНЕВ по к.д. № 14/1997 г.

Становището ми се отнася до § 1, т.1 и 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за достъп до документите на бившата Държавна сигурност. В § 1 е казано: "1. "Щатни сътрудници" са българските граждани, които са били на служба в бившата Държавна сигурност.

2. "Нешатни сътрудници" са българските граждани, които са изявили писмена готовност да доставят информация и/или са доставяли информация на бившата Държавна сигурност."

Първото възражение, което предизвиква уредбата, е това, че, видно от съдържанието и, става дума за разпоредба, която има подчертано материалноправен характер, а не такъв на допълнителна или заключителна разпоредба. Всъщност с понятието "щатни и нещатни сътрудници" се определя конкретния кръг на засегнатите лица. На второ място, и това е същественото, "щатни и нещатни сътрудници" не са категоризирани по критерий съобразно извършваната от тях дейност: дали тя е засегнала нечии лични или пък държавни интереси; дали е била злонамерена, морално укорима; дали е извършена с користни цели или не, и обратното – дали пък не е била полезна за държавата.

Не пиша особено мнение, а становище, защото вероятно в доклада на министъра на вътрешните работи пред Народното събрание характерът на дейността ще бъде огласен. Такова е поне общото впечатление, което създава законът.

A handwritten signature in black ink, consisting of several stylized, overlapping loops and a long horizontal stroke at the end.